

บทที่ 2

การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น

ในการศึกษาเรื่อง ความต่อเนื่องของแก่นความในทัศนปริจเฉทภาษาไทย ว่ามีการใช้รูปแสดงแก่นความใดบ้างในการดำเนินความต่อเนื่องของแก่นความในปริจเฉท และค่าความต่อเนื่องของรูปแสดงแก่นความแต่ละรูปมีความแตกต่างและลดหลั่นกันหรือไม่นั้น มีขั้นตอนใหญ่ๆ ทั้งสิ้น 3 ขั้นตอน คือ การรวบรวมข้อมูล, การตัดแยกอนุพจน์ และการให้ค่าความต่อเนื่อง

การรวบรวมข้อมูล

การเก็บข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์นั้น ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลจากปริจเฉทที่เกิดขึ้นจริงในการเขียนความเรียงของนักเรียน โดยมีขั้นตอนในการเก็บข้อมูลดังนี้

1. เก็บข้อมูลโดยขอให้นักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเช่นต์จอห์นในช่วงอายุ 16-18 ปี จำนวน 50 คน เขียนความเรียงแสดงความคิดเห็นเรื่อง "ปัญหาการจราจรที่มีผลกระทบต่อนักเรียน" โดยกำหนดให้แต่ละคนเขียนไม่เกิน 1 หน้ากระดาษ
2. สุ่มตัวอย่างจากข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์ โดยนำความเรียงทั้งหมดมาเขียนหมายเลขตั้งแต่ 1-50 หลังจากนั้นก็สุ่มหยิบความเรียง 1 ความเรียงทุกๆ 5 ความเรียง ก็จะได้ความเรียงจากการสุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 10 ความเรียง

การตัดแยกอนุพจน์

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลทั้งหมด 10 ความเรียงที่ได้จากการสุ่มตัวอย่าง มาตัดแยกอนุพจน์ โดยให้เกณฑ์ คือ 1 อนุพจน์ จะประกอบด้วย ภาคประธาน และ ภาคแสดง และอาจจะมีหรือไม่มีภาคขยาย เช่น ตัวอย่างการตัดอนุพจน์ของข้อความในข้อ ก ซึ่งตัดเป็นอนุพจน์ได้ดังในข้อ ข

ก) การจราจรติดขัดมากนักเรียนต้องเผชิญกับปัญหารถติดทุกวัน

	ภาคประชาชน	ภาคแสดง	ภาคขยาย
ข) 1.	<u>การจรรยา</u>	<u>ติดขัดมาก</u>	<u>-</u>
2.	<u>นักเรียน</u>	<u>ต้องเผชิญ</u>	<u>กับปัญหาโรคติดกวัน</u>

อย่างไรก็ตามอนุพากย์ที่ปรากฏในปริจเฉทอาจจะมีหน่วยเชื่อมจุลภาค เช่น แต่ หรืออาจจะมีหน่วยเชื่อมมหภาคก็ได้ เช่น นอกเหนือจากนี้, ยิ่งไปกว่านั้น ดังเช่นในตัวอย่างต่อไป

- ก) เขารับมาแล้ว แต่ ก็ไม่ทัน
- ข) นอกเหนือจากนี้ การจรรยายังทำให้สุขภาพเสื่อมโทรมอีกด้วย
- ค) ยิ่งไปกว่านั้น การจรรยาังก่อให้เกิดปัญหาอีกมากมาย

นอกจากนี้อนุพากย์บางอนุพากย์ในปริจเฉทอาจจะมีการละประธานก็ได้ เช่น การละภาคประธานในอนุพากย์ ดังตัวอย่างอนุพากย์ในปริจเฉทต่อไปนี้ โดยภาคประธานที่ละไว้ซึ่งในวิชานี้พบฉบับนี้ เรียกว่า รูปแสดง สัณรูป(0) จะแสดงด้วยสัญลักษณ์(0=ต้นเค้า)

- ก) สกตัวอย่างเช่นคิฉินเรียนรอบป่าอยู่โรงเรียนเซนต์จอห์น
- ข) บ้าน (0=คิฉิน) อยู่รังสิต
- ค) ช่วงที่การจรรยาจะติดมากคือช่วงบางเขนและตรงหน้าเกษตร
- ง) หลังจากนั้น (0=การจรรยา) มาติดแถวๆเสนาเรื่อยมาจนถึงโรงเรียน

ในการตัดอนุพากย์นั้นจะตัดแยกทั้งอนุพากย์อิสระและอนุพากย์ไม่อิสระ อนุพากย์อิสระคือ อนุพากย์ที่เป็นเอกภพประโยคหรือประโยคความเดียว เช่น นักเรียนต้องเรียนหนังสือ หรือเป็นอนุพากย์ซึ่งเป็นองค์ประกอบใน อเนกภพประโยค ที่ยังคงมีภาคประธานและภาคแสดงชัดเจน ดังตัวอย่างอนุพากย์ในอเนกภพประโยคต่อไปนี้ ซึ่งจะแสดงด้วยเครื่องหมาย /

- ก) เขาต้องทำงาน / และเขาต้องกินในเวลาเดียวกัน
- ข) เธอจะใส่ชุดสีแดง / หรือเธอจะใส่ชุดสีดำ

ส่วนอนุพากย์ที่ไม่อิสระนั้น คือ อนุพากย์ที่ปรากฏโดยลำพังไม่ได้ อนุพากย์เหล่านี้คือ อนุพากย์ซึ่งเป็นอนุประโยคในสังกรประโยค เช่น

- ก) นักเรียนมาเรียนสาย เพราะรถติด
 - ข) เนื่องจากป่าไม้กำลังจะหมดไป เราจึงควรอนุรักษ์ไว้
- ต่อไปนี้เป็นส่วนหนึ่งของข้อมูลซึ่งผู้วิจัยได้นำมาแสดงการตัดแยกอนุพากย์

ตัวอย่างข้อมูลก่อนตัด

"การจราจรที่มีผลมากเพราะทุกคนต้องมีการเดินทาง ถ้าจราจรติดขัดก็จะทำให้การเดินทางเกิดการล่าช้าและการล่าช้านี้เองก็จะทำให้เกิดอาการตึงเครียดอารมณ์ไม่ดี สุขภาพจิตก็เสื่อมลงด้วยเพราะมีอาการตึงเครียดมากเกินไป"

ตัวอย่างข้อมูลที่ตัดแยกเป็นอนุพากย์แล้ว

1. การจราจรที่มีผลมาก
2. เพราะ (0=เรา) ทุกคนต้องมีการเดินทาง
3. ถ้าจราจรติดขัด
4. ก็จะทำให้การเดินทางเกิดการล่าช้า
5. และการล่าช้านี้เองก็จะทำให้เกิดอาการตึงเครียดอารมณ์ไม่ดี
6. สุขภาพจิตก็เสื่อมลงด้วย
7. เพราะ (0=เรา) มีอาการตึงเครียดมากเกินไป

(ดูภาคผนวกของ รัตนา เรืองทอง)

ในการตัดแยกอนุพากย์นี้ได้พบข้อมูลประโยคที่มีลักษณะไม่สอดคล้องกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ กล่าวคือ ประโยคเหล่านี้จะประกอบด้วยนามวลีที่มีความหมายเหมือนกัน หรือคล้ายกัน เรียงต่อกัน โดยไม่มีหน่วยกริยา ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ปัญหาที่สำคัญประการแรก รถติด

ปัญหาที่สอง ปัญหาในการเดินทาง

เพ็ชรศิริ (2535) ได้กล่าวว่า ลักษณะดังกล่าวข้างต้นเป็นการละหน่วยกริยา คือ ซึ่งเป็นกริยาพิเศษในประโยคที่ทั้งนามวลีแก่นความและนามวลีที่เป็นเนื้อหาต่างก็เป็นความเดิม ดังนั้นจะเลือกข้อความใดทำหน้าที่เป็นแก่นความก็ได้เหมือนกัน เพราะเป็นความเดิมที่ผู้พูดคิดว่าผู้ฟังรู้อยู่แล้วหรือนึกออกได้ไม่ยากนัก หรือเป็นการนำเอาสิ่งที่ผู้ฟังรู้อยู่แล้วมาเชื่อมเข้าด้วยกัน แล้วชี้ให้เห็นว่า แท้ที่จริงทั้งสองสิ่งนี้ คือ สิ่งเดียวกัน ผู้วิจัยจึงจัดให้ประโยคที่มีลักษณะดังกล่าว เป็น 1 อนุพากย์

นอกจากนี้บางครั้งจะพบคำกริยา ทำให้ นำหน้าประโยค เพ็ชรศิริ (2535) ได้เสนอว่า คำกริยา ทำให้ ได้ขยายหน้าที่มาเป็นหน่วยเชื่อมระดับปริจเจท โดสบอกผลที่เกิดตามมา ดังนั้นผู้วิจัยจึงจัดให้ ทำให้ ในตำแหน่งนี้เป็นหน่วยเชื่อมในปริจเจทและได้จัดให้ประโยคที่มีคำ

กริยา ทำให้ นำหน้าประโยคเป็น 1 อนุพจน์ ดังเช่นการตัดแยกอนุพจน์ในตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างข้อมูลก่อนตัดแยกอนุพจน์

"เนื่องจากการจราจรมีความสำคัญต่อการเดินทางมาโรงเรียนของนักเรียนทำให้
นักเรียนไม่สามารถหลีกเลี่ยงปัญหาเหล่านี้ได้"

ตัวอย่างข้อมูลที่ตัดแยกอนุพจน์แล้ว

1. เนื่องจากการจราจรมีความสำคัญต่อการเดินทางมาโรงเรียนของนักเรียน
2. ทำให้นักเรียนไม่สามารถหลีกเลี่ยงปัญหาเหล่านี้ได้

ในข้อมูลผู้วิจัยยังพบอีกว่าในบางอนุพจน์มีหน่วยบอกลำดับที่ เช่น ประการแรก หรือ ข้อต่อไป ซึ่งบางครั้งอาจเป็นตัวเลข เช่น 1, 2, 3 ก็ได้ เพ็ชรศิริ (2535) ได้จัดให้หน่วยเหล่านี้ ทั้งที่เป็นตัวอักษรและตัวเลขเป็นหน่วยเชื่อมมหาคบออกโครงสร้างของปริจเจท ซึ่งอาจจะเป็นอนุพจน์หรืออาจจะเป็นเพียงหน่วยเชื่อมก็ได้ ในกรณีที่เป็นอนุพจน์ เพ็ชรศิริ (2535) จัดให้เป็นประโยคเทียบความ (equative clause) ซึ่งมีการละ "คือ" เช่น ส่วนบอกหัวข้อ 1. ปัญหาในการเดินทาง และ 2. ปัญหาในเรื่องเวลา ในตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างข้อมูลก่อนตัด

"ปัญหาที่เกิดขึ้นมีด้วยกัน 2 ข้อดังนี้ 1. ปัญหาในการเดินทาง เป็นปัญหาใหญ่ที่ทำให้
นักเรียนต้องเจอสภาพรถติดทุกเช้าทำให้ต้องออกจากบ้านเข้าด้วยเหตุนี้จึงทำให้เกิดปัญหาขึ้นมา
อีก คือ ทำให้มีอันตรายและเห็นคเหน่อฮในการเดินทาง ส่งผลทำให้ผลการเรียนและสุขภาพ
ร่างกายแยลงได้ 2. ปัญหาในเรื่องเวลา ปัญหาในเรื่องนี้ก่อให้เกิดผลเสียในด้านการที่ต้องเสีย
เวลานั่งอยู่บนรถเวลานานๆ"

ตัวอย่างข้อมูลที่ตัดแยกอนุพจน์แล้ว

1. ปัญหาที่เกิดขึ้นมีด้วยกัน 2 ข้อดังนี้
2. (0=ปัญหา)1. (คือ) ปัญหาในการเดินทาง
3. (0=ปัญหาในการเดินทาง) เป็นปัญหาใหญ่

4. ที่ทำให้นักเรียนต้องเจอสภาพรถติดทุกเช้า
5. ทำให้ต้องออกจากบ้านเช้า
6. ด้วยเหตุนี้จึงทำให้เกิดปัญหาขึ้นมาอีก
7. คือทำให้มีอันตรายและเห็นคเหนื่อยในการเดินทาง
8. ส่งผลทำให้ผลการเรียนและสุขภาพร่างกายแย่งได้
9. (0=ปัญหา)2. (คือ) ปัญหาในเรื่องเวลา
10. ปัญหาในเรื่องนี้ก่อให้เกิดผลเสียในด้านการที่ต้องเสียเวลา
11. (0=นักเรียน) นั่งอยู่บนรถเป็นเวลานานๆ

(ดูความเรียงที่ 8 ในภาคผนวก)

การให้ค่าความต่อเนื่อง

ค่าความต่อเนื่องของรูปแสดงแก่นความที่ใช้ในการศึกษาวิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีใช้ 2 ค่า คือ ค่าย้อนกลับ(look-back) และค่าสืบเนื่อง(persistence) (ดูรายละเอียดในคำอธิบายศัพท์)

ค่าย้อนกลับ เป็นการให้ค่าความต่อเนื่องจากการนับจำนวนอนุภาคไปทางซ้ายของรูปแสดงแก่นความ จนถึงต้นเค้าของรูปแสดงแก่นความนั้นหรือนามวลที่รูปแสดงแก่นความนั้นอ้างอิง ถ้ารูปแสดงแก่นความนั้นมีระยะห่างจากต้นเค้าน้อย ก็จะมีค่าย้อนกลับน้อย ทำให้มีค่าความต่อเนื่องมาก แต่ถ้ารูปแสดงแก่นความนั้นมีระยะห่างจากต้นเค้ามาก ก็จะมีค่าย้อนกลับมาก ทำให้มีค่าความต่อเนื่องน้อย การให้ค่าย้อนกลับมีเกณฑ์ในการให้ค่าดังต่อไปนี้

1. การให้ค่าย้อนกลับของรูปแสดงแก่นความที่มีต้นเค้า เป็นการให้ค่าย้อนกลับจากการนับอนุภาคไปทางซ้ายจนถึงต้นเค้าสุดท้ายที่อยู่ใกล้รูปแสดงแก่นความนั้นมากที่สุด เช่น การให้ค่าย้อนกลับของ รูปแสดง สรุปรูป(0) ในข้อ ข) ซึ่งมีต้นเค้า คือ กวรวจจจ ในข้อ ก) รูปแสดงสรุปรูป(0)นี้ จะมีค่าย้อนกลับเป็น 1 คะแนน เนื่องจากว่ารูปแสดงแก่นความนี้อยู่ห่างจากต้นเค้าเพียง 1 อนุภาค ในตัวอย่างต่อไปนี้

ก) ในสังคมปัจจุบันนี้ กวรวจจจ เข้ามามีบทบาทต่อประชาชนมาก

ข) และ 0 ยังเป็นเรื่องที่ใหญ่

1

(ดูความเรียงที่ 3 ในภาคผนวก)

หรือการให้ค่าย้อนกลับของรูปแสดง รทคิด ในข้อ ข) ซึ่งมีต้นเค้่า คือ รทคิด ในอนุพากษ์ ก) รูปแสดง รทคิด นี้จะมีค่าย้อนกลับเป็น 1 คะแนน เนื่องจากว่ารูปแสดงแก่นความน้อยอยู่ห่างจากต้นเค้่าเพียง 1 อนุพากษ์ ในตัวอย่างต่อไปนี้

ก) ปัญหาแรกคือ รทคิด

ข) รทคิด เป็นปัญหาสำคัญ

ในกรณีที่รูปแสดงแก่นความมีปริจเจทเป็นต้นเค้่า เช่น รูปแสดง ปัญหา ในข้อมูลต่อไปนี้

ก) ยกตัวอย่างเช่นคิดเงินเรียนรอบป่าอยู่โรงเรียนเซนต์จอห์น

ข) บ้าน (0=คิดเงิน) อยู่มันบุรี

ค) (0=คิดเงิน) ต้องใช้เวลาเดินทางจากบ้านมาโรงเรียนเป็นเวลา 2 ชม. เต็ม บางวันก็เกิน

ง) ซึ่งเป็นเพราะการจรรยาที่คิดชดบนท้องถนนพหลโยธินนั่นเอง

จ) ช่วงที่ (0=การจรรยา) จะคิดมากคือช่วงบางเขนและตรงหน้าเกษตร

ฉ) หลังจากนั้น (0=การจรรยา) มาคิดแถวๆเสนาเรื่อยมาจนถึงโรงเรียน เซนต์จอห์น

ช) ซึ่ง ปัญหา นี้ มีผลต่อนักเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม

1

(ดูความเรียงที่ 5 ในภาคผนวก)

จากตัวอย่างข้างต้น รูปแสดง ปัญหา นี้ มีปริจเจทเป็นต้นเค้่าโดยเริ่มตั้งแต่อนุพากษ์ ก) ถึง ฉ) การให้ค่าย้อนกลับจึงนับอนุพากษ์ไปทางซ้ายจนถึงต้นเค้่าสุดท้ายที่อยู่ใกล้รูปแสดงนี้มากที่สุด ในที่นี้ คือ อนุพากษ์ ฉ ดังนั้น รูปแสดง ปัญหา นี้ จึงมีค่าย้อนกลับเป็น 1 คะแนน

2. การให้ค่าย้อนกลับของรูปแสดงแก่นความที่ไม่มีต้นเค้่า จะให้ค่าความต่อเนื่องเป็น 20 คะแนนซึ่งเป็นค่าที่ก๊วอนได้สมมติขึ้นเพราะถือว่าการเริ่มต้นความใหม่ซึ่งมีความต่อเนื่องน้อยที่สุด เช่น การให้ค่าย้อนกลับของ รูปแสดง เหตุของการจรรยา ในข้อ ข) ซึ่งไม่มีต้นเค้่าปรากฏในข้อ ก) รูปแสดง เหตุของการจรรยา นี้จะมีค่าย้อนกลับเป็น 20 คะแนนเนื่องจากว่า

รูปแสดงแก่นความนี้ เป็นรูปแสดงแก่นความในอนุพากษ์เริ่มต้นในปริจเจท ในตัวอย่างต่อไปนี้

- ก) ซึ่งจากการหมักหมมทุกวันอาจจะทำให้นักเรียนเป็นโรคมะเร็งได้
- ข) เหตุของการจรรยา ก็เป็นเหตุหลัก

20

(ดูความเรียงที่ 5 ในภาคผนวก)

ในการให้คำย้อนกลับนั้น สิ่งที่สำคัญ คือ ต้นเค้า เพราะต้องนับอนุพากษ์ไปทางซ้ายของรูปแสดงนั้นจนถึงต้นเค้าที่ใกล้ที่สุดกับรูปแสดงแก่นความนั้น ต้นเค้าอาจเป็นได้ทั้ง คำ วลี ประโยคหรือปริจเจทก็ได้ การหาต้นเค้าให้รูปแสดงแก่นความนั้นทำได้โดยการพิจารณาจากรูปแสดงแก่นความ ซึ่งมี 3 ลักษณะใหญ่ๆดังนี้

1. รูปแสดงแก่นความมีรูปเหมือนกับต้นเค้า แยกได้เป็น 2 ชนิด คือ

1.1 รูปแสดงแก่นความมีรูปเหมือนกับต้นเค้าอย่างสมบูรณ์ เช่น รูปแสดง รทิต ในอนุพากษ์ ข) มี รทิต ในอนุพากษ์ ก) เป็นต้นเค้า ดังในตัวอย่างต่อไปนี้

ก) ปัญหาแรกคือ รทิต

ข) รทิต เป็นปัญหาสำคัญ

(ดูความเรียงที่ 2 ในภาคผนวก)

1.2 รูปแสดงแก่นความมีรูปเหมือนกับต้นเค้าเพียงบางส่วน เช่น รูปแสดง ปัญหาที่สำคัญที่สุด ในอนุพากษ์ ข) มี ปัญหาการจรรยา ในอนุพากษ์ ก) เป็นต้นเค้า ดังในตัวอย่างต่อไปนี้

ก) ปัญหาการจรรยา มีหลายปัญหา

ข) ปัญหาที่สำคัญที่สุด คือปัญหาการจรรยาที่มีผลกระทบต่อถึงนักเรียน

(ดูความเรียงที่ 1 ในภาคผนวก)

2. รูปแสดงแก่นความมีรูปไม่เหมือนกับต้นเค้าแต่มีความหมายอ้างอิงถึงสิ่งเดียวกันกับต้นเค้า แยกได้เป็น 2 ชนิด คือ

2.1 รูปแสดงแก่นความมีรูปไม่เหมือนกับต้นเค้าแต่มีความหมายอ้างอิงถึงสิ่งเดียวกันกับต้นเค้าอย่างสมบูรณ์ เช่น รูปแสดง เด็ก ใน อนุพากษ์ ค) มี นักเรียนส่วนใหญ่ ในอนุพากษ์ ก) เป็นต้นเค้า ดังในตัวอย่างต่อไปนี้

ก) เพราะการจรรยาของกรุงเทพฯทุกวันนี้ทำให้นักเรียนส่วนใหญ่ ต้องตื่น

แต่เช้า

- ข) (0=นักเรียน) บางคนต้นตี 4 บ้าง ตี 5 บ้าง
 ค) ยิ่งกว่านั้นทำให้ เด็ก อ่อนเพลียจากการตื่นเร็ว

(ดูความเรียงที่ 2 ในภาคผนวก)

- 2.2 รูปแสดงแก่นความมีรูปไม่เหมือนกับต้นเค้าแต่มีความหมายอ้างอิงถึงสิ่งเดียวกันกับต้นเค้าเพียงบางส่วน เช่น รูปแสดง 0บางคน ในอนุพากษ์ ข) มี นักเรียนส่วนใหญ่ ในอนุพากษ์ ก) เป็นต้นเค้า ดังในตัวอย่างต่อไปนี้
 ก) เพราะการจราจรของกรุงเทพฯทุกวันนี้ทำให้ นักเรียนส่วนใหญ่ต้องตื่นแต่เช้า

- ข) 0บางคน ต้นตี 4 บ้าง ตี 5 บ้าง

(ดูความเรียงที่ 2 ในภาคผนวก)

3. รูปแสดงแก่นความอ้างอิงถึงสิ่งเดียวกันกับต้นเค้าที่เป็นสัญรูป(0)ซึ่งเกิดจากการละรูป เราสามารถตีความต้นเค้านี้ได้จากองค์ประกอบที่ปรากฏ ได้แก่ ภาคแสดง เราสามารถแยกต้นเค้าที่เป็นสัญรูปได้ 2 ชนิด คือ

- 3.1 รูปแสดงแก่นความอ้างอิงถึงสิ่งเดียวกันกับต้นเค้าที่เป็นสัญรูปอย่างสมบูรณ์ เช่น รูปแสดง รถ ใน อนุพากษ์ ค) มี 0 ในอนุพากษ์ ข) เป็นต้นเค้า ซึ่งทั้ง รถ และ 0 ได้อ้างอิงถึงสิ่งเดียวกัน คือ รถ ในอนุพากษ์ ก) ดังในตัวอย่างต่อไปนี้
 ก) ปัญหาที่ก่อให้เกิดขึ้นกับตัวของข้าพเจ้าเอง ปัญหารถติด
 ข) 0 ติดมากๆ
 ค) เช่นจากบ้านข้าพเจ้า รถ ไม่ติดเลย

(ดูความเรียงที่ 4 ในภาคผนวก)

- 3.2 รูปแสดงแก่นความอ้างอิงถึงสิ่งเดียวกันกับต้นเค้าที่เป็นสัญรูปเพียงบางส่วน เช่น รูปแสดง เด็ก ในอนุพากษ์ ข) มี 0บางคน ในอนุพากษ์ ก) เป็นต้นเค้า ดังในตัวอย่างต่อไปนี้
 ก) 0บางคน ต้นตี 4 บ้าง ตี 5 บ้าง
 ข) ยิ่งกว่านั้นยังทำให้ เด็ก อ่อนเพลียจากการตื่นเร็ว

(ดูความเรียงที่ 2 ในภาคผนวก)

ค่าสี่บเนื่อง เป็นค่าซึ่งแสดงถึงควมถี่ของการให้สารเพิ่มเติมเกี่ยวกับแก่นควมที่ชก
 มากล่าวแล้วในประโยคที่ตามมา ถ้ารูปแสดงแก่นควมใดมีควมถี่ของการให้สารเกี่ยวกับ
 แก่นควมนั้นในประโยคที่ตามมากรูปแสดงนั้นก็จะมีค่าสี่บเนื่องมากเพราะแก่นควมนี้ได้รับการ
 ขยายควมมาก ค่าสี่บเนื่องเป็นการนับจำนวนอนุพาศ์ที่ต่อเนื่องกันมีแก่นควมที่มีความหมาย
 เดียวกันซึ่งการนับอนุพาศ์นี้จะนับแต่อนุพาศ์ที่มีแก่นควมที่อ้างอิงถึงสิ่งเดียวกันโดยไม่มีแก่นควม
 อื่นมาขัดขวาง จนถึงอนุพาศ์สุดท้ายที่มีแก่นควมนี้ เช่น การให้ค่าสี่บเนื่องของ รูปแสดง
เรา ในอนุพาศ์ ก) ซึ่งมีการให้สารเพิ่มเติมเกี่ยวกับแก่นควมนี้ในข้อ ข) และ ค) ดังนั้น
 รูปแสดง เรา จึงมีค่าสี่บเนื่องเป็น 2 คะแนน เนื่องจากว่ารูปแสดงแก่นควมนี้มีการให้สาร
 เพิ่มเติมเกี่ยวกับแก่นควมนี้ 2 อนุพาศ์ ในตัวอย่างต่อไปนี้

ก) และด้วยเหตุนี้ เรา ระบุปัญหาที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับจรรยาที่คิดขัด

2

ข) แล้วเราควรหันมาแก้ปัญหาให้ดีกว่าทุกวัน

ค) และจะทำให้เรามีชีวิตที่สดใสได้

(ดูควมเรียงที่ 3 ในภาคผนวก)

นอกจากนี้ในการให้ค่าควมต่อเนื่องนั้น ผู้วิจัยพบว่ในข้อมูลมีอนุพาศ์ที่มีแก่นควม
 เป็นควมรู้ร่วมระหว่างคู่สื่อสารซึ่งไม่สามารถให้ค่าควมต่อเนื่องได้เพราะเป็นแก่นควมที่ไม่มี
 ต้นเค้าและไม่มีกรให้สารเพิ่มเติมเกี่ยวกับแก่นควมนี้ในประโยคที่ตามมาแต่เราสามารถตีควม
 ได้จาก สถานการณ์สื่อสาร เช่น รูปแสดง สุญรูป(0) และ รูปแสดง คิฉิน ในตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1

ก) ปัญหาที่ยังส่งผลให้สุขภาพร่างกายของนักเรียนที่เดินทางมาโรงเรียนเสื่อมโทรม

ข) 0 จะเห็นได้ว่า

ค) เพียงปัญหา 2 ประการนี้ทำให้เกิดผลกระทบกับนักเรียนอย่างมาก

(ดูควมเรียงที่ 1 ในภาคผนวก)

จากตัวอย่าง รูปแสดง สุญรูป(0) เป็นแก่นควมที่เป็นควมรู้ร่วมระหว่างคู่สื่อสาร
 ซึ่งเราสามารถ ตีควมจากสถานการณ์สื่อสารได้ว่า 0 หมายถึง ผู้อ่านและผู้เขียน

ตัวอย่างที่ 2

ก) ว่ารถจะติดเป็นจำนวนมาก

- ข) แต่จะออกตอนไหน
 ค) มันก็คิดทุกเวลา
 ง) สกตัวอย่างเช่น ดิฉัน เร็วรอบป่าอยู่โรงเรียนเซนต์จอร์น

(ดูความเรียงที่ 5 ในภาคผนวก)

จากตัวอย่าง รูปแสดง ดิฉัน เป็นแก่นความที่เป็นความรู้ร่วมระหว่างคู่สื่อสารซึ่งเราสามารถตีความจากสถานการณ์สื่อสารได้ว่า ดิฉัน หมายถึง ตัวผู้เขียน

เมื่อได้ให้ค่าความต่อเนื่องทั้ง 2 ค่า คือ ค่าย้อนกลับและค่าสืบเนื่อง กับรูปแสดงแก่นความแล้ว จะทำให้เรามองเห็นภาพรวมของการแสดงความต่อเนื่องของรูปแสดงแก่นความชัดเจนยิ่งขึ้น ซึ่งค่าความต่อเนื่องทั้ง 2 ค่าจะแสดงในปริจเจกโตสใช้สัญลักษณ์ต่อไปนี้

1. ปัญหาในการจรรजर มีหลายปัญหา

0 20 / 2 ปัญหา 1 นว.

อ่านว่า รูปแสดง ปัญหาในการจรรजर ไม่มีต้นเค้า (แสดงด้วยเลขศูนย์) มีค่าย้อนกลับเป็น 20 คะแนน มีการให้สารเพิ่มเติมเกี่ยวกับแก่นความนี้ไปยังอนุพากย์ที่ 2 มีค่าสืบเนื่องเป็น 1 คะแนน มีรูปแสดงเป็น นามวลีที่ไม่มีหน่วยขยาย

2. แต่ ปัญหาที่เป็นปัญหาหลักที่สุด คือ ปัญหาการติด

1 ปัญหาในการจรรजर 1 / 0 นว.+ นค.

อ่านว่า รูปแสดง ปัญหาที่เป็นปัญหาหลักที่สุด มีต้นเค้าคือ ปัญหาในการจรรजर อยู่ที่อนุพากย์ที่ 1 มีค่าย้อนกลับเป็น 1 ไม่มีการให้สารเพิ่มเติมเกี่ยวกับแก่นความนี้ (แสดงด้วยเลขศูนย์) มีค่าสืบเนื่องเป็น 0 คะแนน มีรูปแสดงเป็น นามวลีที่มีหน่วยขยายเป็นหน่วยคุณาอนุพากย์ขยาย

3. เพราะ ปัญหาการติดนี้ ก่อให้เกิดความเสียหายต่อประเทศชาติ

2 ปัญหาการติด 1 / 5 ปัญหาการติด 2 นว.+ นก.

อ่านว่า รูปแสดง ปัญหาการติดนี้ มีต้นเค้า คือ ปัญหาการติด อยู่ที่อนุพากย์ที่ 2 มีค่าย้อนกลับเป็น 1 คะแนน มีการให้สารเพิ่มเติมเกี่ยวกับแก่นความนี้ไปยังอนุพากย์ที่ 5 มีค่าสืบเนื่องเป็น 2 คะแนน มีรูปแสดงเป็น นามวลีที่มีหน่วยแสดงแก่นความ

ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างปริจเจกโตสแสดงความต่อเนื่องของรูปแสดงแก่นความจากค่าย้อนกลับ

และค่าสี่บเน่อง มีลักษณะดังนี้

1. ปัญหาในการจรรยา มีหลายปัญหา
0 20 / 2 ปัญหา 1 นว.
2. แต่ ปัญหาที่เป็นปัญหาหลักที่สุด คือปัญหาการติด
1 ปัญหาในการจรรยา 1 / 0 นว.+นค.
3. เพราะ ปัญหาการติดนี้ ก่อให้เกิดความเสียหายต่อประเทศชาติ
2 ปัญหาการติด 1 / 5 ปัญหาการติด 2 นว.+นค.
4. และ 0 เป็นตัวขัดขวางในการพัฒนาประเทศชาติต่อไป
3 ปัญหาการติด 1 / 5 ปัญหาการติด 1 สน.
5. และ 0 ยังมีผลกระทบต่อนักเรียนที่เป็นอนาคตของชาติอีกด้วย
4 ปัญหาการติด 1 / 0 สน.

ส่วนรายละเอียดการตัดแยกอนุพากย์ในควมเรียงทั้งหมดและการให้ค่าความต่อเน่อง
ของรูปแสดงแก่นควมแต่ละรูปในแต่ละอนุพากย์ของแต่ละควมเรียงนั้นดูได้ในภาคผนวก

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย